

Courante

nieuwsbulletin

Genneps Vocaal Ensemble

10de jrg. no1 maart 2005

COLOFON

De Courante is het nieuws-bulletin
van het
Genneps Vocaal Ensemble

Dirigent: Marius Schouten
Bestuur: Maarten Verbaarschot
Voorzitter
Mat Knapen
Secretaris
Willy van de Ven
Penningmeester
Karel Bruinsma
Muzikale zaken
Ad Koot
Organisatorische zaken
Dick Smid
Culturele zaken

Redactie Courante:
Karel Bruinsma
Mat Knapen
Raymond Nypels

Redactie-adres:
Raymond Nypels
Willem Boyeweg 13
6591 ZT Gennep
Tel: 0485 540153
gennepsvocaal@home.nl

Vormgeving:
Raymond Nypels

Website: <http://members.home.nl/gennepsvocaal>

INHOUD:

Redactioneel	3
Van de Voorzitter	4
Vocaliteiten	5,9
Interview	6
Recensie	8
Over de Balk	10
Terugblik	13
Genieten	14
Interview	16
Vocalender	18
De Notenkraker	19

REDACTIONEEL

Voor U ligt de nieuwe Courante, het eerste nummer van de 10de jaargang alweer, een felicitatie waard. Zou je denken.

Ware het niet dat de 8ste en de 9de jaargang verstoken zijn gebleven van enig exemplaar, hetgeen ook al het geval was in de 4de en 5de jaargang.

Daartegenover staat dat de 6de en 7de jaargang twee kerstnummers opleverden van uitzonderlijk hoge kwaliteit.

Heel even maar wil ik om kijken naar de onbeschreven jaren achter ons en daaruit alleen het ingrijpendste memoreren: het overlijden van Sjaak Goossens en Toon Manders.

Twee GVE'ers pur sang, die, ieder op hun eigen manier, van grote betekenis zijn geweest voor het Vocaal.

Jacques overleed op 6 oktober 2003, Toon 3 november 2004. Van beiden hebben we de uitvaart mogen zingen.

Wat hebben we mooie herinneringen aan hen en wat doet het pijn hen te missen.

Deze Courante opent met een verrassende ontboezeming *van de voorzitter*. De eerste bijdrage van onze nieuwe voorzitter Maarten Verbaarschot gaat over *Bach* en *Blondines*, over concentratie en afleiding en eigenlijk, over het wezen van (genieten van) muziek.

Genieten is ook het centrale thema in bijdragen van Karel Bruinsma en Raymond Nypels. Waar het oog van Maarten even niks wil, gaan die van Karel wijd open voor *Schilders & Schrijvers*. Raymond beschrijft in de rubriek *'over de balk'* de geneugten rond één simpele toon, een (hoge) fis, gedurende 2.02 seconde.

Verder interviews met de Zilveren Zangers Chris Jenneskens en Ton Bisschops, een terugblik op het 25-jarig jubileumconcert van de 'Celine Singers' (het gregoriaans koor) én een rapportage van de zittingsavond door ons *KoorKnaapje Mat*, die hiermee lijkt te solliciteren naar de vacature van Michelingids-Hoofdinspecteur Benelux.

U ziet het, een gevarieerd aanbod.

En het past allemaal in deze Courante.

Raymond Nypels

VAN DE VOORZITTER

HET OOG WIL NIKS

Met een zo lang doorkwakkelende winter ben je je misschien niet bewust van het feit dat het over enkele weken alweer Pasen is. De komende weken zal de Matheus Passion door vele luidsprekers klinken via de radio, de cd-speler bij u thuis en wellicht ook als MP3 op uw (zak) computer of I-pod. Een aantal jaren op rij was ik samen met een klein gezelschap in de gelegenheid om uitvoeringen van de Matheus Passion in de Grote kerk van Naarden bij te wonen. Het eerste jaar waren onze plaatsen achteraan in een zijbeuk van de kerk, voor de toiletten. Er viel veel moois te beluisteren, zien echter deden we echt helemaal niks want we zaten achter een grote pilaar. Het tweede jaar zaten we in de zelfde zijbeuk maar nu veel meer naar voren. Op die plaatsen kon je een glimp van het orkest en koor opvangen. Men had toen televisies geplaatst waar ik met gemengde gevoelens de verrichtingen van de musici kon aanschouwen. Je voelde je nog meer aan je plaats gebonden doordat je nu op die televisie kon zien wat zo dichtbij was, maar onbereikbaar. Het derde jaar waren onze plaatsen aan de overkantse zijbeuk en zaten we bijna op een hoek en hadden zicht op de helft van het "podium". Dit zou onze mooiste Matheus

worden... Om ons heen ging iedereen er goed voor zitten en de echte liefhebbers doken in hun partituur om zodoende de Matheus noot voor noot te volgen. (ik dacht nog waarom zitten die mensen niet achter pilaren?) De Matheus Passion duurt ongeveer drie uren en rijk en gevarieerd zijn de gevoelens en gedachten die tijdens zo'n uitvoering door je heen gaan. Zo had Andreas Scholl, de Zwitsere Counter tenor tijdens mijn allereerste Matheus, me hevig weten te ontroeren met zijn vertolking van het Erbarme dich.. Ik herinner me nog precies zijn hoge stem, die uit het niets kwam en waar het leek of hij naast me stond. Nu was het anders. Ik zag nu de helft van de koren en het orkest, de solisten stonden net iets te ver naar rechts.

Ik liet mijn blik gaan over het gezelschap en werd getroffen door een frêle blonde jongedame uit het koor en er was iets dat gelijk opviel aan haar. Haar lange slanke armen hingen langs haar lijf, doelloos. Andere koorleden hadden dat niet. Zij hadden iets in hun handen: De Partituur, netjes opgevouwen hun blik afwisselend op de dirigent en de partituur. De frêle blonde had dus niks in haar handen. Met een schok drong het tot mij door: geen partituur, zij zong gewoon alles uit

het hoofd... het leidde me af. Zij was de enigste die er zo bij stond. In eerste instantie voelde ik bewondering. Bij het GVE deed ik ook wel eens een poging om uit het hoofd te zingen. (...) Zij stond met haar mooie blauwe ogen onafgebroken naar de dirigent te staren. Ik ging op haar letten, geen enkele aarzeling in de tekst en dat

drie uur lang. Op een gegeven moment irriteerde het me, ze wilde vast aandacht zo van: kijk mij nou eens even die hele Matheus Passion uit het hoofd zingen zeg... En zo trokken al die prachtige koralen voorbij... Na de pauze ben ik van plaats gewisseld de blik naar beneden, de oren gespist en zo kwam het goed.

*Maarten Verbaarschot
Voorzitter*

VOCALITEITEN I

ZINGEN GOED VOOR IMMUNUSYSTEEM

Zingen is goed voor het menselijk immuunsysteem, zo blijkt uit een onderzoek door wetenschappers van de Universiteit Frankfurt. De resultaten worden deze week gepubliceerd in het Amerikaanse wetenschappelijke blad *Journal of Behavioral Medicine*.

De onderzoekers onderzochten het bloed van mensen die in een professioneel koor zongen, voor en na een repetitie waarbij zij het Requiem van Mozart zongen.

Na een uur bleek de concentratie Immunglobuline A, proteïnen die als afweerstoffen werken, en de hoeveelheid cortisol, een hormoon tegen stress, aanzienlijk te zijn toegenomen. Als er slechts naar de muziek werd geluisterd was er nauwelijks een verandering in de bloedwaarden.

(Bron: ANP)

INTERVIEW

CHRIS JENNISKENS IN HET ZILVER

Op ons Nieuwjaarsfeest 2005 is Chris Jenniskens (65 jaar) als zilveren lid van ons Vocaal in het zonnetje gezet. Reden te over om zo'n ervaren zangrot eens aan de tand te voelen.

Hoe ben je lid geworden van Vocaal?

Bijna een halve eeuw geleden zong ik als 17-jarige al in het kerkkoor. Een kwart eeuw geleden stond ik eens met Carel Bos te kletsen. Die werkte toen nog (bij Page). Hij heeft mij overgehaald om bij Vocaal te komen, ook al was ik toen druk met voetbal. Hij heeft me meegelokt naar een repetitie: toen was ik verkocht.

Wat heb je in die 25 jaar zoal bij Vocaal gedaan, behalve natuurlijk zingen?

Chris zucht diep: 'Da's veel'. Zijn opsomming start met lidmaatschappen van: organisatie-, reis- en jubileum-commissie plus het concertmeesterschap. Dit laatste houdt in: voor elke uitvoering erop toezien, dat iedereen in het koor goed staat opgesteld en *pico bello* in het pak zit. Verder beheert hij de kleding voor Vocaal: in zijn huis

liggen pakken, truien, hoeden en bloezen met roesjes. Dit brengt hem op zijn lidmaatschap van de Hofzengers: al elf of twaalf jaar lang. En dan vergeet ik nog mijn optreden als solozanger o.a. bij

de First Night of the Proms en het regelen van allerlei zaken (bijv. versjouden van de piano en kisten met partituren, zorgen voor wc-wagens en opbouw kiosk bij grotere uitvoeringen).

Waar haal je de motivatie toch vandaan?

Het traject vooraf is vaak gezelliger dan tijdens en na de uitvoering. De motivatie haal ik voor een groot deel uit dat plezier vooraf. We lachen dan altijd enorm en hebben samen veel plezier. Daarnaast is Chris ook al 34 jaar actief bij Vitesse. Daar is hij begeleider van jonge scheidsrechters, fluit hij zelf nog wedstrijden en traint hij nog steeds met de senioren. Dat al na een actieve voetbalcarrière tot uiteindelijk rechtsback in het eerste elftal van Vitesse.

Je bent wel erg actief buitenshuis, Chris. Wat vind jouw personal coach Nel daarvan?

O, die heeft er geen problemen mee en vindt het zelfs fijn. Zij herinnert mij zonodig aan afspraken, en tikt me ook wel eens op de vingers met uitspraken als: “’t Was vannacht niet zo vroeg, hé?!” Soms heeft ze ook hele goeie ideeën en ze doet ook wel eens wat voor mij op de pc. Daar is ze veel handiger in dan ik.

Hoe heb je de huldiging tijdens de Nieuwjaarsreceptie ervaren?

Oh, dat was leuk met dat orkestje en zo. Ook kun je dan gezellig contact leggen met nieuwe leden. Zo ben ik via de vrouwen van Peter Thissen en Harrie Ottenheim iets meer over de achtergronden van die nieuwelingen te weten gekomen. Overigens heb ik me wel afgevraagd, waarom het feest in De Kroon en niet in ’t Zwaantje is gehouden.

Hoe zie je de toekomst van Vocaal?

Tja, daar maak ik me wel eens zorgen over. Er zijn een hoop ouderen en als ik tijdens de repetities rond kijk vraag ik me wel eens af, of iedereen het allemaal nog wel goed

kan volgen. Soms twijfel ik daarover. Verder vind Chris, dat de dirigent wel degelijk iemand mag aanspreken op zijn zangprestaties. Als je erop gewezen wordt kun je je zang verbeteren. En vooruitgang op zich is al een verrijking.

Hoe zie je jouw toekomst bij Vocaal?

Ik hoop dat ik nog lang bij de eerste tenoren mag zingen. Daar is altijd een tekort aan. Zelf ben ik eigenlijk een tweede tenor. Dat zei Boyke Brand (dirigent van het Boxmeers Vocaal Ensemble) ook al, maar ik zing liever bij de eerste als het kan. Ik beleef veel plezier aan het zingen, daarom zing ik ook bij het BVE. Als ik bij wijze van slot bedank voor het prettige gesprek en de pils wil Chris nog één ding kwijt. “Ik zou het fijn vinden als je bij Vocaal ook zangles zou kunnen krijgen. Met vier of vijf man en een forse investering uit de koorkas kun je dan met een bescheiden eigen bijdrage veel extra kwaliteit aan het koor toevoegen. Nogal wat leden gaan verkeerd om met ademhaling.”

Mat Knapen

25 JAAR GREGORIAANS KOOR

Zondag 27 februari 2005 vulde de St. Norbertuskerk zich met de etherische klanken van negen ervaren zangers: het jubilerende Gregoriaans Koor, onder de bezielende leiding van Gijs Giepmans.

Het aandeel van GVE zangers in dit selecte gezelschap is altijd groot geweest: Dirigent Gijs Giepmans en Harry Klaver, beiden bij ons actief, Jan Jansen en Frans Wilbers, tot voor kort GVE’rs, vormen bijna de helft van het huidige koor.

In het verleden maakten (ex)GVE’rs Frans Janssens (begin maart dit jaar overleden), Toon Manders (†), Ab Kok (†), Thei Hermsen(†) en Carel Bos deel uit van het koor.

Nast de vaste mis-gezangen werd ook het schitterende *Te Deum* gezongen.

Gijs was als voorzanger te horen. Ik wist dat Gijs een prachtige stem heeft, maar in dit, gregoriaans, werk lijkt er een dimensie aan toegevoegd: zo vanzelfsprekend, alsof zijn stem er helemaal voor gemaakt is, zo klinkt het.

Voorganger Deken Huisman bleek een oprechte bewonderaar van het koor, dat hij prees als “waarschijnlijk het beste Gregoriaans koor uit het

dekenaat”. Hij roemde het hoge niveau waarop het koor aan de intimiteit, bewogenheid en mystiek van het gregoriaans recht doet.

Lovende woorden ook van de voorzitter van het kerkbestuur Dhr Ploum die het gregoriaans kenschetste als “zingend bidden, onthaaste timing, een voortkabbellende rivier”.

Namens de Gregoriusvereniging mocht hij drie jubilarissen de zilveren onderscheiding opspelden en de bijbehorende oorkonde overhandigen: Gijs Giepmans, Harry Klaver en Dhr. Linsen zijn van meet af aan lid van het koor en vierden daarmee ook individueel hun 25 jarig jubileum!

Het met zorg gemaakte misboekje, waarin alle gezangen waren afgedrukt, had als titel: 'Cantate Domino, in Laetitia'.

En inderdaad, het wérd een blijde, louterende, ervaring.

Raymond Nypels

Vocaliteiten II

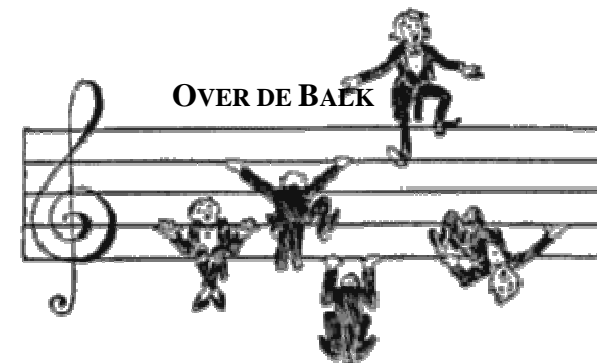
WAAROM WORDT HET LIMBURGS VOLKSLIED IN HET NEDERLANDS GEZONGEN?

In tegenstelling tot de provincie Friesland beschikt Limburg niet over een eigen taal. Wél over een lappendeken van dialecten. Zeer lokaal gebonden, zo zeer zelfs dat in het ene dorp het dialect al kan verschillen van dat in het buurdorp vijf kilometer verderop. Daarom wordt het Limburgs volkslied in het Nederlands gezongen. Het eerste woord uit het lied 'waar' kan al voor onenigheid zorgen, want wat zingen we dan? Moet dat 'boe' zijn zoals ze dat in Maastricht zeggen? Of kiezen we voor 'woar', of is 'woë' beter?

Het Limburgs volkslied dateert uit het eerste decennium van de vorige eeuw en vanwege de diversiteit van streekdialecten is zonder problemen gekozen voor het 'hoog Nederlands'.

Het Koninklijk Roermonds Mannenkoor stond mede aan de wieg van het Limburgse volkslied. Toenmalig dirigent Henri Tijssen (1862-1926) componeerde de muziek. Gerard Krekelberg (1864-1937) uit Neeritter dichtte de tekst. Op 1 januari 1909 werd het lied voor het eerst gezongen door het Roermondse mannenkoor. Dat gebeurde bij de oprichting van de Vereniging ter bevordering van de Volkszang in Limburg. Gerard Krekelberg was onderwijzer aan de lagere school in Swalmen en later in Vlodrop. Als onderwijzer beheerste hij de Nederlandse taal uitstekend. Krekelberg was trouwens ook amateur archeoloog en heemkenner en schreef wetenswaardigheden over Limburg in kranten en tijdschriften. Het Limburgs volkslied is één van de bekendste provinciale volksliederen van ons land en dat is niet alleen aan de tekst te danken. Die eer komt zeer zeker componist Henri Tijssen toe.

(Bron: De Limburger 6-7-2004 en KNZV Nieuwsbrief 5-2004)

OBSERVATIES

Begin jaren 90, vorige eeuw, concert

Het applaus ebt weg. Ik kan Lilian net even zien zitten, halverwege de zaal.

Volgende lied. Schumann. 'Der Eidgenossen Nachtwache'. Fijn stuk. Spannend, mystiek begin. Even later...

Bij L.
Piano.

'Gehet um und um'.

De eerste tenoren stijgen van een cis naar fis, wij tweede tenoren zakken naar ais, als om de fonkelende fis van de eerste tenoren te bekrachtigen.

Daar op die hoge fis, op 'um', die twee tellen duurt, gebeurt het, in amper een seconde:

Chris Jenniskens zet aan en ik zie Jos Ardts, de dirigent, verschrikt zijn kant opkijken, zijn linker hand, de handpalm naar Chris gericht, bezwerend heffend. Echter zover

komt het niet, al in de opgaande beweging van die dirigenthand draait deze naar binnen, vertraagd en uiteindelijk ontspannen de vingers zich welwillend in een goedkeurend gebaar.

Chris' meer dan piano klinkend 'um' blijft binnen de perken en geeft, ingebed in het prachtige piano van zijn mede tenoren - die een wat minder eigenzinnige interpretatie van de dynamische aanwijzingen hanteren - een extra schittering aan het majeure akkoord.

Tegelijkertijd klaart Jos' gezicht verrast op en met een ingenomen blik geleidt hij ons alweer de volgende maten in, *'um's Land herum'*.

Later vertrouw ik Chris toe hoe zeer zijn briljante 'um' me geraakt heeft.

Donderdag 13 Maart 2003, repetitie

Marius studeert 'Der Eidgenossen Nachtwache' in, Robert Schumann.

Enkele weken eerder op verzoek uit het koor weer geprogrammeerd. Marius had het ons horen zingen in Amersfoort in 1997 En was er niet laaiend enthousiast door geraakt.

Verre van dat.

Het kwam me voor dat hij, onze uitvoering indachtig, met de nodige reserves aan de repetities begon.

Hoe zou dit veranderen in de weken die volgden!

Marius had het werk blijkbaar niet eerder uitgevoerd, hetgeen mij een aantal maanden observatie-plezier van de hoogste orde verschafte: de ontdekking van dit werk door de dirigent.

Ik stel me Marius voor, thuis aan de piano, Schumann's partituur. De tekst. Lezen, luisteren, glaasje wijn erbij. Studeren.

En zingen. ZINGEN! ZINGEN!!
Dubbele beglazing. Gelukkig.
De mooiste passages laat hij Annette horen, vraagt commentaar.

Donderdagavond: dan is het aan ons!
In lagen wordt het werk ontleed en van betekenis voorzien:

"Jaaaaaaaah! Zo moet het klinken!"
Maakt Marius duidelijk hoe de muziek geïnterpreteerd dient te worden: *"molto misterioso!!, 't staat er niet, maar het hoort wel zo!"*
Steeds dichter raken we bij wat Schumann bedoeld moet hebben met deze muziek.

In die opeenvolgende weken zie ik hoe onze dirigent zich meester maakt van dit lied. En vice versa!

En het aardige is, Marius steekt zijn bewondering en enthousiasme niet onder stoelen of banken!

Wacht, der Him-mel macht die Run-de, geht um und
Wacht, der Him-mel macht die Runde, geht um und
der Him-mel macht die Run-de, geht um und
der Him-mel macht die Run-de, geht um,
um, um's Land her - um, mit sei-nen gold'nen Schaaren die From-men zu - be - wah -
um, um's Land her - um, mit sei-nen gold'nen Schaaren die From-men zu - be - wah -

Getuige zijn verzuchting:
"geniaal stuk, meesterlijk, ik had het zelf willen schrijven, maar toen was het al klaar".

Die 13de maart verrast Marius ons met de musicologische verklaring van het genot van Chris' hoge fis, zoveel jaren geleden.

Bij L gearriveerd, bij de hierboven beschreven en weergegeven passage, godbetere, juist dáár legt Marius tot mijn verbazing uit:

"Schumann gebruikt hier, in het verder in 'fis klein' getoonzette stuk, fis grote terts: als geen andere toonsoort geschikt om een sprankelend licht te laten schijnen in de harten van de toehoorders".....

En laat vervolgens deze en nog wat andere toonsoorten horen met de bijpassende stemmingen die daardoor als vanzelf opgeroepen worden.

Ik sta paf. Het blijkt voorbedachte rade! Doorgestoken kaart.

Waar ik zoveel jaar geleden door geraakt werd was niet een toevalstreffer, een boven zichzelf uitstijgende Chris, neen, het was (ook) Schumann die dat willens en wetens zo bedacht had, zo voorbereid had.

Sterker nog: wij tweede tenoren blijken het verschil te maken! Wij, die er door onze ais een 'fis groot-akkoord' van maken, zijn er de oorzaak van dat Chris' hoge toon er zo uit kan stralen!

Wordt daarmee de betovering verbroken?

Allerminst. De betovering voltrók zich, wás er, tijdens dat concert, vorige eeuw.

Inzicht is eraan toegevoegd.

Tijdens die schitterende ontdekkingstocht, elke donderdagavond weer!

Raymond Nypels (2de tenor)

Naschrift: 22 maart 2005. Bij het zoeken naar onze opname van de alt-rhapsodie (13 mei 1991, 30 jarig GVE-jubileum, Joh.de Doperkerk te Ottersum, opname door Frans Wilberts), ten behoeve van een van onze nieuwe leden, stuitte ik op het lied dat we zongen voorafgaand aan de alt-rhapsodie: 'Der Eidgenossen Nachtwache'. En, geloof het of niet, ik wist niet wat ik hoorde, het is, onmiskenbaar, de uitvoering die ik hierboven beschrijf! Vastgelegd op cassette, voor ieder die het horen wil!

Ik heb het met de stopwatch nagemeten: de 'um' duurt exact 2.02 sec.

KOORKNAAPJE

TERUGRAPPORTAGE ZITTINGSDAG

Op zaterdag 11 december 2004 viert Bombakkes de zittingsavond in Party Centrum Pica Mare. 't Barst er van de artiesten in alle soorten, allerlei maten en in een bonte variëteit aan outfits. De zaal zit bom- en hoopvol. Om 21.00 uur is de beurt aan de Hofzengers om te serveren, aldus de menukaart. 't Zootje ongerogeld heeft dankzij een gouden tip van een dure ad-hoc choreograaf op de valreep toch nog een rode draad in zijn act weten te vlechten. Ze treden op in een virtueel café waar twee viriele voorzangers de coupletten voor kauwen. Het gepeupel valt bij en in met de refrèinen. Het vuurt het duo steeds pittig aan tot nog meer. Na de verplichte schmink hangen de elf voornamelijk Vocaalse artiesten maar wat rond. Bart moest Cheeren, vakantie-Willy kon dit vroege begintijdstip net niet meer halen en ook verbouw-Hans moest verstek laten gaan. Vandaar het mooie restgetal van elf. Ondanks de afleiding met dans en een unmundige buut worden ze met de minuut nerveuzer. Als hun moment suprême daar is stomen ze zenuwachtig en veilig op achter de brede rug met stok van Bertus. Trotsig huppelen ze, als dat hen tenminste nog gegeven is, tussen de rijen door richting podium. Wat onwennig, gespannen en vol verwachting klauteren ze beurtelings, soms stram, het podium op. Arno Amadeus begint al de noten te

kraken, het geluid van de piano zwelt aan als de tafel volledig ingedekt is. Het muzikale diner van meesterkok Ernst bevat louter Limburgse gerechten. Zouden die wel de juiste smaakpapillen raken?

Eindelijk herkent het oberende voorgangersduo de eerste melodieuze reeksen. Zonder blikken of blozen leggen ze just-in-time Josephine op de geluidstafel. Het klinkt hard, maar wel relatief zuiver. Vervolgens rollen successievelijk en op aangifte van Arno Amadeus de volgende notoire gerechten de zaal in, als kwamen ze uit een voorgeprogrammeerde oven. "Deh dan doa isse" wordt door Vincent perfect gelardeerd met een blaadje schuimend nat. De heetgebakerde Alpenexpress kachelt in rustig tempo puffend voorbij om geluidloos op te gaan in 't Vense drama op de (Zuid-Amerikaanse) hacienda van Don Tinus met kiepenhok. Na deze zoete entrées plus pittige opwarmers als tussendoortje is het tijd voor het hoofdgerecht.

Dat hoofdgerecht bestaat uit rusteloos zoeken naar hiemels gelök in de donkere nach. Iedereen snuffelt naarstig mee. Het gehoor komt gretig op stoom, als Ernst het noodt om op stand mee te deinen. Een beetje overdone, want bijna iedereen zingt, drinkt en deint al mee. Bij 'Det duit

um 't veurjoar' schreeuwt de hele zaal al duchtig geolied mee met de 70-jarige Dorus, die opgewarmde geluksvogel. 'As de sterre doa baove straole' brengt de Bombakse consumenten massaal in extase. De vloer golft, de lijven verstijven en alle koppen brullen, alsof ze nooit anders gedaan hebben. Onder 'Och waas ik maar beij mooder toes gebleve' zie ik alle Collegeleden hun keel nu eens zinnig wijd open sperren, gelijk jonge kwakels. Ze wiegelen hun anders zo starre heupen smeug heen en weer. Zouden alle gerechten met pure spaanse pepers zijn opgepept?. Het zachte 'Zuutjes aan' kondigt al

de obligate afkoeling met een ijzig fris toetje aan, al steken alle errem nog ferrem in de lucht. Tot slot wordt het muzikale diner afgeblust met een goed op smaak gebracht, zwartgallig uigerecht: "'t Is gedoan(2x), we motte now nao hoes toe gaon". Een magnetronische applaus van wel 1.500 Watt blust dit ovenheerlijke intermezzo finito. De elf obers blazen met merkbare spijt hun aftocht. De klandizie blijft voldaan achter, ietwat weigerachtig wachtend op wat de keuken nog verder in petto heeft. De mare gaat dat het Hofzengersgilde zelden zo lekker gekookt en zo goed uitgeserveerd heeft.

Mat Knapen

GENIETEN

Gaan muziek en beeldende kunst samen? Dat moet wel haast. Wie ontvankelijk is voor muziek, is per definitie ook ontvankelijk voor andere vormen van kunst. Is dat per definitie zo? Ik bezoek wel eens samen met een vriend muziekuivoeringen. Dat is meestal genieten. Soms gaat hij ook gaat wel eens met mij mee op museumbezoek. Hij geniet van het moois dat hij ziet maar...het moet niet te lang duren.

Hij geniet vooral van de entourage van zo'n dagje museum in welke stad van het land dan ook. Nog even door het onbekende centrum stappen, wellicht een leuke kledingzaak bezoeken voor nog een mooi overhemd in de collectie. Vind ik ook leuk, maar ik heb toch liever die ets van -pak hem beet Rembrandt- in mijn collectie. In mijn geval zal dat wel een droom blijven, dus koop ik ook maar een overhemd. Dan een lekker hapje eten.

Neen, een muzikliefhebber hoeft niet per definitie een museumbezoeker te zijn, of een liefhebber van de literatuur. Maar het een kan ook niet zonder het ander.

Zonder bijvoorbeeld een man als Goethe of Schiller bestonden er niet zo'n mooie teksten die dan weer door andere grootmeesters zijn getoonzet.

Wat de liefhebber van muziek, beeldende kunst of literatuur in ieder geval bindt, is de liefde voor mooie dingen, het genieten van het leven. Want wat zou onze wereld saai zijn zonder Bach, Mozart, Beethoven, Van Gogh, Rembrandt, Monet, Wolkers, Mulisch, Nootboom et cetera et cetera.

Het grote genieten is eveneens de bindende factor binnen het Vocaal. Ieder op zijn eigen wijze geniet van het bezig zijn met de muziek. En voor de een is dat Poulenc, voor de ander is dat Schubert. Vooral zo doorgaan en blijven genieten. Mag ik dan nog wel even een museumtip kwijt? Tot 3 juli kunt u in onze contreien genieten van de etskunst van Rembrandt en zijn navolgers. Rembrandt heeft de

grafische techniek van de ets verheven tot een zelfstandige kunstvorm. In het tentoonstellingsproject 'Rembrandt over de grenzen' wordt ingegaan op Rembrandt's werk en zijn betekenis voor de generaties na hem. Aan dit project doen vier museale instellingen mee: Schloss Moyland in Bedburg-Hau, De Weijerkapel in Boxmeer, Museum Het Peetershuis in Gennep en Galerie Artifex in Cuijk. In de Wijerkapel in Boxmeer ligt de

nadruk op de directe navolgers van Rembrandt uit de 17de en 18de eeuw met werken uit de collectie van het Rembrandthuis. Galerie Artifex toont werk van de Engelse navolgers, Het Peetershuis laat werk zien van Nederlandse meesters uit de 19de en 20ste eeuw. (Waaronder Josef Israëls) en Schloss Moyland tenslotte toont werk van de Engelse navolgers, Het Peetershuis laat werk zien van Nederlandse meesters uit de 19de en 20ste eeuw. (Waaronder Josef Israëls) en Schloss Moyland tenslotte toont werk van de Engelse navolgers, Het Peetershuis laat werk zien van Nederlandse meesters uit de 19de en 20ste eeuw. (Waaronder Josef Israëls) en Schloss Moyland tenslotte toont werk van de Engelse navolgers, Het Peetershuis laat werk zien van Nederlandse meesters uit de 19de en 20ste eeuw. (Waaronder Josef Israëls)

Karel Bruinsma

INTERVIEW

TON BISSCHOPS: 'IK DENK DAT WE OP DE GOEDE WEG ZIJN!'

Ton Bisschops zag in Venlo het levenslicht op 16 december 1939. Als jong menneke was hij lid van een jongenskoor dat weer een onderdeel was van de Venlose oratoriumvereniging. Dat koor stond onder leiding van Wieke Jordans, in Venlo een bekende naam in die dagen. Toen kleine Ton twaalf werd, brak zijn stem en daarmee ook zijn jeugdige zangcarrière. Toen het jongetje ene jongeman werd en in 1964 zijn Marianne leerde kennen, kwam ook de muziek weer in zijn leven.

“Ik leerde Marianne kennen tijdens het carnavalsbal 1964. Marianne's familie komt uit het dorpje Steijl en ze zijn allemaal muzikaal. Ik geloof dat alle kinderen wel lid van een koor waren. In ieder geval aan aantal mannen was lid van mannenkoor de Vriendenkring Steijl. Het koor speelde in dat gezinsleven een belangrijke rol. Een aantal andere gezinsleden was lid van het Tegels Symfonie Orkest. Het ging in die familie bijna altijd over muziek. En zo leerde ik de muziek waarderen. We bezochten de maandelijkse concerten van het LSO in de grote zaal Prins van Oranje. Toen wij op

23 juni 1967 trouwden werd de mis van Filke gezongen. Juist ja. Die mis die in ons repertoire ligt te wachten op een uitvoering. Trouwens erg mooi hoor, heel romantisch.”

Juiste toon

Na Ton's militaire loopbaan volgde een carrière bij de belastingdienst. Als ambtenaar bij de belasting werd Ton in 1970 naar het Gennepse belastingkantoor gedirigeerd en het gezin Bisschops –in 1968 is dochter Charlotte geboren- verruilde het 'stedje van lol en plezier' voor het stadje aan de Niers. In gennep werd het gezin in 1972 uitgebreid met de komst van zoon Bob. “In die tijd ben ik in het Gennepse verenigingsleven gestapt. Vraag me niet hoe hij bij mij terecht kwam, maar de toenmalige deken van gennep vroeg mij zitting te nemen in de parochieraad van de St. martinuskerk. Tja en dan gaat zo'n balletje rollen. Ik werd secretaris van de tennisvereniging en bestuurslid van de basisschool. In 1980 werd ik lid van het GVE via Jan van de Berg die toen bij ons in de straat woonde. Ik kreeg geen

stemtest, maar een muzikale zwager had mij al als bariton beoordeeld. Dat ben ik nog steeds met veel plezier. Het verlies van Sjaak Goossens was voor onze groep een gevoelige klap. Na een moeilijke periode heb ik het idee dat we weer langzaam op de juiste toon komen.”

Stemtest

Ton's bestuurlijke kwaliteiten werden binnen het Vocaal vlot onderkend en snel na zijn lidmaatschap volgde het lidmaatschap van het bestuur. In totaal is Ton dertien jaar lang bestuurlijk actief geweest voor het Vocaal. Het accent lag daarbij op het penningmeesterschap dat hem zeer wel was toevertrouwd. Over die rol wil hij kort zijn, op eer en lof zit hij –hoe verdiend ook- niet te wachten. “Ik heb het met plezier gedaan, maar ben blij dat anderen nu het roer overnemen. Ik denk dat het prima gaat. Het is erg leuk om lid te zijn van het koor zonder de bestuurlijke verantwoordelijkheid te voelen. We hebben een zware tijd achter de rug. de stemtest resulteerde in het vertrek van een aantal leden. Dat is jammer en had niet hoeven. Maar het is gebeurd en ik voel me als bestuurslid medeverantwoordelijk. Neen, spijt heb ik er niet van. het is ook goed en wat ik ervan geleerd heb is om zelf kritisch te blijven op je eigen stemgeluid.”

Buiten de stadsmuren

“De manier waarop we nu bezig zijn is muzikaal heel aantrekkelijk. Persoonlijk ben ik een liefhebber van Mozart, maar ook Schumann en Schubert zijn niet te versmaden. Lieder en als Uti vär haage vind ik ook erg leuk om te zingen. Het zangbundeltje zoals we dat van vroeger kennen, wordt weer in ere hersteld en dat is uitstekend maar dan moeten we wel zó zingen als de dirigent het wil. Naast de muziek is de kameraadschappelijkheid van een club als het Vocaal voor mij ook een belangrijke factor. Ik wil er wel op wijzen dat het wat mij betreft dan gaat om het Vocaal. De discussie over Gennep vind ik een non-discussie. Wij zijn Genneps van Milsbeek tot Heijen en het Vocaal moet absoluut ook buiten de Gennepse stadsmuren kijken. Als we in een klein kringetje blijven ronddraaien, ontkom je niet aan de discussie over de contributieverhoging. De contributie heb je nodig voor je zaalhuur en je dirigent, je vaste lasten dus. Het is nu eenmaal logisch dat als je minder leden hebt en je vaste lasten toch betaald moeten worden de contributie per definitie omhoog moet. Maar ik zie het niet zo heel somber in hoor, ik denk dat we op de goede weg zijn!”

Karel Bruinsma

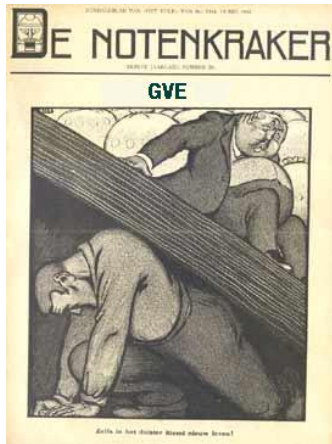
WIE DOET WAT?

EEN OVERZICHT

Partijcoördinatoren:	1 ^{ste} tenoren:	Arnold Jansen	0485 540470
	2 ^{de} tenoren:	Jan vd Berg	0485 512331
	Baritons:	Dick Smid	0485 518193
	Bassen:	Louis Poppelier	0485 511403
Muziekcie:	Karel Bruinsma, Arnold Jansen, Ernst Lamers, Raymond Nypels, Louis Poppelier, Marius Schouten.		
PR-cie:	Karel Bruinsma, Ad Koot, Raymond Nypels, Bart Schellekens, Dick Smid		
Reiscie 2006:	Chris Jenniskens, Hans Rozemeijer, Dick Smid, plus vacature		
Organisatie-cie:	Ger Daniëls, Piet Giesbers, Chris Jenniskens, Ad Koot.		
Sponsor-denktank:	Wim le Clercq, Ernst Lamers, Leo van Maurik, Hans van Soest,		
Kascie 2005:	Hans van Soest, Jan van de Berg		
Bestuur:	zie Colofon, blz 2.		

VOCALENDER

29 maart – 5 april	Donateursactie	Ieders eigen wijk
21 april	Generale epetitie	ESG
23 april	Pop meets Classic	ESG
28 april	Geen repetitie	
5 mei	Geen repetitie	
12 mei – 7 juli	Weer repetities	‘t Swaantje

Donderdags vers

De Donderdag
Dat is de dag
Dat ik mag kwelen
Mijn keel mag helen

De Donderdag
Dat is de dag
Om met bassen te zingen
En balken te bedwingen.

De Donderdag
Dat is de dag
Dat mijn stembandjes
Trillen tot hun randjes

De Donderdag
Dat is de dag
Voor ons Vocaal
Ze zijn er allemaal.

De Donderdag
Dat is de dag
Om uit 't dak te gaan
Als 't zingen is gedaan

De Vrijdag
Is de na-dag
Nog zes nachtjes
denk ik dan zachtjes.

(Notenkraaker)